

Πτυχιακή Εργασία

Μελέτη ανάπλασης χώρου - πλατείας
Δήμου Περέμματος.
Επιλογή και φύτευση κολλώπιστικών
φυτών εξωτερικού χώρου.

Ημικαθηγητής Ευάγγελος

Εισηγητής Μακροζαχόπουλος Γιάννης

Περιεχόμενα

01	Περιεχόμενα	
02	Περιεχόμενα	
03	Πρόλογος	
04	Πρόλογος	
05	Περιγραφή χώρου	
06	Το κλίμα της περιοχής	
07	Τρόπος υλοποίησης της μελέτης	
08	Τρόπος υλοποίησης της μελέτης	
09	Τρόπος υλοποίησης της μελέτης	
10	Χρήση χώρου	
11	Χρήση χώρου	
12	Εκμετάλλευση του χώρου	
13	Συντήρηση	
14	Συντήρηση	
15	Συντήρηση	
16	Σχέδιο προβλήτας	
17	Περιγραφή αρδευτικού συστήματος	
18	Υπάρχουσα χλωρίδα προβλήτας	
19	Υπάρχουσα χλωρίδα προβλήτας	
20	Υπάρχουσα χλωρίδα προβλήτας	
21	Υπάρχουσα χλωρίδα προβλήτας	
22	Υπάρχουσα χλωρίδα προβλήτας	
23	Επιλογή φυτών και θέση τοποθέτησης τους στον χώρο	
24	Επιλογή φυτών και θέση τοποθέτησης τους στον χώρο	
25	Επιλογή φυτών και θέση τοποθέτησης τους στον χώρο	
26	Επιλογή φυτών και θέση τοποθέτησης τους στον χώρο	
27	Προτάσεις φυτών	
28	Lantana-λαντάνα	
29	Hibiscus-Ιβίσκος	
30	Hibiscus	
31	Nerium oleander-Πικροδάφνη	
32	Nerium oleander	
33	Santolina-Λεβαντίνη	
34	Pittosporum tobira	
35	Aloe-Αλόη	
36	Aloe	
37	Pistacia lentiscus- Σχίνος, Πιστάκια λεντίσκος	

38	Crassula ovata- κρασούλα	
39	Senna corymbosa-Κάσια	
40	Solanum rantonnetii -Σολάνο	
41	Trachelospermum jasminoides - Ρυγχόσπερμο	
42	Strelitzia reginae -Στρελίτζια, Παραδείσιο πουλί	
43	Cycas revoluta - Τσίκας	
44	Κοστολόγιο φυτών και εργατικών εξόδων	
45	Κοστολόγιο φυτών και εργατικών εξόδων	
46	Σύγκριση φωτορεαλιστικών εικόνων	
47	Σύγκριση φωτορεαλιστικών εικόνων	
48	Σύγκριση φωτορεαλιστικών εικόνων	
49	Σύγκριση φωτορεαλιστικών εικόνων	
50	Σύγκριση φωτορεαλιστικών εικόνων	
51	Επίλογος	
52	Επίλογος	
53	Βιβλιογραφία	

Η παρούσα πτυχιακή άσκηση έχει σαν θέμα τον σχεδιασμό της ανάπλασης ενός χώρου πλατείας του Δήμου Περάματος.

Πρόκειται για την προβλήτα της πόλης η οποία εκτός του γεγονότος ότι παίζει πολύ σημαντικό ρόλο στην εικόνα της πόλης ,γιατί αποτελεί χώρο αναψυχής και περιπάτου των κατοίκων της περιοχής και όχι μόνο, έχει και ιστορική σημασία γιατί φιλοξενεί και μνημείο πεσόντων της ναυμαχίας της Σαλαμίνας.

Ως εκ τούτου είναι αυτονόητο το γεγονός ότι η συγκεκριμένη πλατεία αποτελεί πόλο έλξης .

Αρκεί αυτό από μόνο του για να εννοηθεί η σημαντικότητα της σωστής διαμόρφωσης των χώρων φύτευσης, όπως και η σωστή επιλογή των φυτών που θα προταθούν παρακάτω.

Εκτός βέβαια από την διαμόρφωση και την επιλογή των φυτών μεγάλη σημασία έχει και η συντήρηση που θα χρειαστούν μετά την τοποθέτηση τους στους ενδεδειγμένους χώρους.

Έτσι μεγάλη έμφαση θα δοθεί στις εποχές κλαδέματος του εκάστοτε φυτού καθώς και στις ιδιαιτερότητες του καθενός με σκοπό την πρόληψη ασθενειών και γενικότερα την αποφυγή ανεπιθύμητων αποτελεσμάτων.

Η δυσκολία του εγχειρήματος έγκειται στις ιδιαιτερότητες που παρουσιάζουν όσες περιοχές βρίσκονται κοντά ή δίπλα σε θάλασσα.

Αναφέρομαι σαφώς στο κλίμα της περιοχής το οποίο αν μη τι άλλο χαρακτηρίζεται τουλάχιστον αφιλόξενο για τα περισσότερα είδη των καλλωπιστικών φυτών εξωτερικών χώρων.

Παρόλα αυτά υπάρχουν και θα αναφερθούν φυτά τα οποία με σωστή μεταχείριση θα μπορέσουν να δώσουν πνοή και χρώμα στον χώρο της προβλήτας.

Αυτά λοιπόν και διάφορα άλλα σχετικά θα αναφερθούν με λεπτομέρεια και σχολαστικότητα στην παρούσα πτυχιακή εργασία.

Δημητριάδης Ευάγγελος

Περιγραφή χώρου

Πρόκειται για ένα χώρο συνολικά 1128 τετραγωνικών μέτρων ο οποίος ουσιαστικά είναι ένα μακρόστενο παρτέρι που διατρέχει κατά μήκος την προβλήτα.

Οπτικά όμως σου δίνει την εντύπωση ότι πρόκειται για 11 διαφορετικά παρτέρια τα οποία απλά είναι το ένα δίπλα με το άλλο. Αυτό συμβαίνει λόγω της διαφοράς επιπέδων που έχουν δοθεί στα τελειώματα των παρτεριών.

Επίσης υπάρχουν 6 ακόμα παρτέρια που σε ότι αφορά το μέγεθος τους χωρίζονται σε δύο είδη ,αυτά των 15 τετραγωνικών μέτρων ,τα οποία είναι δύο, και αυτά των 9 τετραγωνικών μέτρων τα οποία είναι τέσσερα. Τα 6 αυτά παρτέρια χωροταξικά είναι τοποθετημένα με συμμετρία απέναντι από τις 2 μεσαίου ύψους προεξοχές του μεγάλου παρτεριού. Αξίζει να αναφερθεί ότι τα έξι αυτά παρτέρια είναι υπερυψωμένα και απέχουν από το έδαφος περίπου μισό μέτρο.

Η σειρά αυτή των έντεκα ενωμένων παρτεριών είναι τοποθετημένη σε ευθεία γραμμή κατά μήκος της προβλήτας

Από την αριστερή πλευρά και κοιτάζοντας προς την πόλη υπάρχει τοίχος ύψους 1,5 περίπου μέτρου ,ο οποίος ουσιαστικά είναι ένας υπερυψωμένος διάδρομος με παγκάκια, πλάτους περίπου 2 μέτρων

που προσφέρεται για βόλτα με θέα στην θάλασσα η οποία βρίσκεται αμέσως μετά.

Ο τοίχος αυτός ως φυσική εξέλιξη των παρτεριών έχει πρακτικό και ουσιαστικό λόγο ύπαρξης.

Μιλάω φυσικά για την προστασία που προσφέρει στους μικρούς καλλωπιστικούς θάμνους αλλά ακόμα και στα δέντρα από τους ανέμους και ειδικά από τους βορεινούς ανέμους, οι οποίοι μπορούν να προκαλέσουν ζημιές ακόμα και σε ιδιαίτερα ανθεκτικά φυτά.

Από την δεξιά πλευρά και κοιτάζοντας προς την ίδια κατεύθυνση ως συνέχεια των παρτεριών και στο ίδιο επίπεδο ύψους υπάρχει ένας πεζόδρομος με παγκάκια που διατρέχει την προβλήτα από άκρη σε άκρη και εφάπτεται με τα παρτέρια.

Αμέσως μετά τον πεζόδρομο ακολουθεί ο δρόμος που είναι και το τελευταίο σύνορο με την θάλασσα.

Σε ότι αφορά το εσωτερικό των παρτεριών πρέπει να επισημάνουμε ότι εκτός από τα φυτά που είδη είναι φυτεμένα όλος ο υπόλοιπος χώρος είναι καλυμμένος με ψιλό χαλίκι.

Το χαλίκι ουσιαστικά προτιμήθηκε για δύο λόγους. Ο πρώτος είναι ότι αν και η επιλογή χλοοτάπητα αισθητικά θα ήταν πολύ προτιμότερη, ίσως τελικά στην πράξη να μην ήταν δόκιμη λόγω αντίξων καιρικών και εδαφικών συνθηκών.

Ο δεύτερος λόγος είναι η προφανής προστασία που προσφέρει στα φυτά, (εμποδίζει την αλμύρα της θάλασσας να έρθει σε άμεση επαφή με το έδαφος.) , και επιπλέον προσφέρει μια αποδεκτή αισθητικά οπτική ομοιομορφία.

Το κλίμα της περιοχής

Ο χώρος λόγω της θέσεως του παρουσιάζει έντονο ενδιαφέρον σε ότι αφορά τις κλιματολογικές συνθήκες που επικρατούν την εκάστοτε εποχή και γενικότερα τις συνθήκες που δύναται να επηρεάσουν οτιδήποτε αφορά αντικείμενο της μελέτης. Ο περισσότερος κόσμος

γνωρίζει το πόσο πολύ μπορεί το κλίμα μιας περιοχής να επηρεάσει την χλωρίδα που αναπτύσσεται και ότι κάποια φυτά έχουν ανάγκη κάποια συστατικά του κλίματος για να αναπτυχθούν, ενώ κάποια άλλα φυτά μπορεί να αποστρέφονται τα συγκεκριμένα συστατικά. Αυτό σημαίνει ότι η επιλογή των φυτών που θα τοποθετηθούν στον χώρο πρέπει πρώτα από όλα να μοιράζονται τις ίδιες κλιματικές και εδαφικές απαιτήσεις, οι οποίες για να βοηθήσουν τα φυτά μας να αναπτυχθούν πρέπει απαραίτητως να συνάδουν με τα συστατικά του κλίματος που επικρατεί στην συγκεκριμένη περιοχή.

Μετά την κατανόηση της θέσης του χώρου μας, (περικυκλωμένος από θάλασσα), γίνεται άμεσα αντιληπτό ότι στην περιοχή αναπτύσσεται υψηλή σχετική υγρασία σχεδόν όλες τις εποχές του χρόνου με κορυφαίες στιγμές τον χειμώνα και το φθινόπωρο.

Επίσης αισθητή σε μεγάλο βαθμό είναι η παρουσία ανέμων όλες τις εποχές του έτους χωρίς καμία εξαίρεση. Τους καλοκαιρινούς μήνες η θερμοκρασία αγγίζει υψηλά νούμερα τις μεσημεριανές ώρες και σε αυτό συμβάλει και η έλλειψη σκιάς ,όμως τις βραδινές ώρες καθώς και τις πρώτες πρωινές ώρες η θερμοκρασία πέφτει αισθητά.

Τρόπος υλοποίησης της μελέτης

Αξίζει να αναφερθεί το γεγονός ότι οι χώροι των παρτεριών είναι ορατοί περιμετρικά από κάθε πλευρά ,(στην μπροστινή και στις πλαϊνές πλευρές του μεγάλου μακρόστενου παρτεριού υπάρχει άμεση επαφή με τον πεζόδρομο ενώ η πίσω πλευρά του είναι ορατή από τον υπερυψωμένο διάδρομο – πεζόδρομο που διασχίζει κατά μήκος την προβλήτα και όπισθεν του κεντρικού παρτεριού.).

Αυτό σημαίνει πως τα φυτά και τα δέντρα τα οποία θα χρησιμοποιηθούν πρέπει να τοποθετηθούν στους χώρους φύτευσης με βάση την διαφορά που έχουν στο ύψος τους, δηλαδή , τα ψηλά δέντρα όπως π.χ. τα αλμυρίκια πρέπει να τοποθετηθούν στην πίσω πλευρά του παρτεριού έτσι ώστε με το ύψος τους να υπερκαλύπτουν το ενάμιση περίπου μέτρο ύψος του υπερυψωμένου διαδρόμου.

Με αυτόν τον τρόπο, ο περαστικός που περπατάει στον διάδρομο να μπορεί να έχει άμεση οπτική επαφή με το πράσινο του χώρου.

Εν συνεχεία οι θάμνοι μεσαίου μεγέθους όπως π.χ. ιβίσκοι , λαντάνες κ.α. πρέπει να τοποθετηθούν στο κέντρο των παρτεριών γιατί με το χρώμα των ανθέων τους μπορούν να δώσουν χρώμα στο παρτέρι αφού και η συστάδα των δέντρων που θα βρίσκονται στο παρτέρι θα είναι κατά κύριο λόγο αλμυρίκια που και τις τέσσερις εποχές του έτους έχουν ως βασικό χρώμα το πράσινο.

Επίσης σημαντικός είναι και ο λόγος της διαφοράς ύψους ανάμεσα στις τρεις οριζόντιες γραμμές φύτευσης που δίχως άλλο θα παρουσιάζει οπτική ομοιομορφία .

Τελειώνοντας, στην τρίτη σειρά, δηλαδή στην μπροστινή και τις πλαϊνές πλευρές περιμετρικά θα τοποθετηθούν χαμηλές συστάδες θάμνων όπως λεβαντίνες και αγγελικές νάνες σε εναλλαγή.

Γιατί εκτός από την σκαλωτή διαρρύθμιση του ύψους των φυτών και την χρωματική αντίθεση των φυλλωμάτων, (γκριζωπό για την λεβαντίνη και ζωντανό πράσινο για την αγγελική), έντονη παρουσία θα έχει και το διακριτικό άρωμα .

Η τοποθέτηση των χαμηλών αρωματικών θάμνων στις άκρες περιμετρικά των παρτεριών είναι μια σημαντική λεπτομέρεια που κάνει την διαφορά .

Ο λόγος είναι ότι εκεί που θα τοποθετηθούν είναι θα είναι ουσιαστικά το σύνορο που θα χωρίζει το παρτέρι από τον πεζόδρομο , δηλαδή αυτά τα αρωματικά φυτά που θα βρίσκονται τόσο κοντά στον περίπατο των περαστικών που με το άρωμα τους θα ενισχύουν ευχάριστα την θετική τους ενέργεια .

Μεγάλη προσοχή επιβάλλεται να δοθεί στην χρήση τροπικών, καλλωπιστικών φυτών όπως γιούκες ή αλόες τα οποία λόγω της ιδιόμορφης κατασκευής τους με τα μυτερά φύλλα να προεξέχουν από τα παρτέρια και με δεδομένο ότι σε κοντινή απόσταση από τα παρτέρια μπορεί να περπατάνε άνθρωποι ή μπορεί να παίζουν παιδιά είναι πολύ πιθανό να προκαλέσουν ατύχημα το οποίο πέρα από την οδύνη που μπορεί να προκαλέσει σε κάποιο άτομο και στην οικογένεια του , διώκεται και ποινικά ως επικίνδυνη αμέλεια.

Για αυτόν τον πολύ σοβαρό λόγο ή χρήση τέτοιων φυτών έγινε σε περιορισμένο αριθμό και με προσεγμένο τρόπο προς αποφυγή τέτοιων δυσάρεστων καταστάσεων .

Έτσι απορρίφτηκε αμέσως η χρήση τέτοιων φυτών στο κεντρικό μακρόστενο παρτέρι γιατί βρίσκεται ακριβώς στο ίδιο ύψος με τον πεζόδρομο και κάλλιστα θα μπορούσε κάποιο παιδί να εισέρθει στον χώρο του παρτεριού π.χ. με ένα ποδήλατο και να τραυματιστεί.

Οι χώροι οι οποίοι κρίθηκαν ως ιδανικοί για την φύτευση τέτοιου είδους φυτών είναι τα δύο ορθογώνια παρτέρια τα οποία περικυκλώνονται από τοίχιο. Η διάταξη που θα ακολουθηθεί για την φύτευση αυτών των δύο χώρων θα έχει ως εξής: Στο κέντρο των παρτεριών θα τοποθετηθούν οι γιούκες αυτό θα γίνει λόγω του μεγέθους τους , (θα ακολουθηθεί δηλαδή το ίδιο μοντέλο φύτευσης με το κεντρικό παρτέρι αυτό σημαίνει ότι τα φυτά θα τοποθετηθούν κατά σειρά ύψους δηλαδή από μέσα προς τα έξω), εν συνεχεία θα τοποθετηθούν κυκλικά και γύρω από τις γιούκες, αλόες και τέλος κυκλικά και γύρω από τις αλόες στο εξωτερικό δηλαδή μέρος του τετράγωνου παρτεριού θα τοποθετηθούν παραδείσια πουλιά (*strelizia reginae*), που μπορούν να δώσουν ένα πολύ εντυπωσιακό άνθος και να ολοκληρώσουν την τροπική εικόνα των παρτεριών.

Σε ότι αφορά τα υπόλοιπα τέσσερα παρτέρια που βρίσκονται τοποθετημένα απέναντι από το μεγάλο παρτέρι και στην μέση του πεζόδρομου υπάρχουν είδη φυτεμένοι φοίνικες ύψους ενάμιση περίπου μέτρων ,ένας σε κάθε παρτέρι.

Η μελέτη αυτή έρχεται να προσθέσει φυτά γύρω από αυτούς για να εμπλουτίσει την εικόνα γύρω από αυτούς. Συγκεκριμένα γύρω από τα τέσσερα τετράγωνα παρτέρια θα χρησιμοποιηθούν λεβαντίνες με κίτρινο άνθος της ποικιλίας *santolina pinata pinata* και στα δύο ορθογώνια παρτέρια που απομένουν θα προτιμηθούν για τοποθέτηση γύρω από τους φοίνικες ανθεκτικά τροπικά φυτά.

Χρήση του χώρου

Υπάρχει ιδιαίτερη σημασία στην αναφορά των ατόμων που θα επισκέπτονται την πλατεία και αυτό οφείλετε στο γεγονός ότι ανάλογα με τον κόσμο που επισκέπτεται κάποιον χώρο θα πρέπει να υπάρχει και η ιδανική υποδομή για να τον υποδεχτεί .

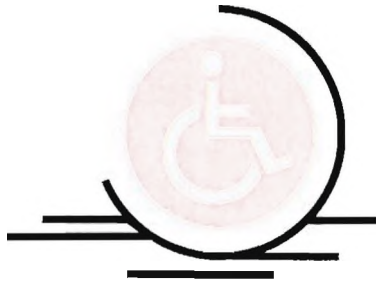
Στην περίπτωση μας ο χώρος μας δέχεται συνήθως άτομα διαφόρων ηλικιών, από ανθρώπους μεγάλης ηλικίας που έρχονται για να ξεποστάσουν στα παγκάκια και να θαυμάσουν το τοπίο γύρω τους μέχρι και νέους γονείς που έρχονται στον χώρο για να κάνουν βόλτα με τα μικρά μωρά τους .

Αυτό βέβαια δεν σημαίνει ότι δεν επισκέπτονται την πλατεία άτομα νεαρής ηλικίας. Κάθε άλλο , σε κοντινή απόσταση από την πλατεία-προβλήτα, φιλοξενούνται σχολεία γυμνασίου και λυκείου. ως εκ τούτου γίνεται αντιληπτό ότι ο χώρος πραγματικά χρησιμοποιείται από όλες τις ηλικίες.

Η μοναδική διαφορά είναι ο χρόνος που γίνονται αυτές οι επισκέψεις από κάθε ηλικιακή ομάδες. Παραδείγματος χάρη τα παιδιά τους σχολείου επισκέπτονται τον χώρο τις πρωινές ώρες στο σχολασμα ας πούμε του σχολείου τους καθώς και τις βραδινές ώρες αφού πλησίον της προβλήτας φιλοξενούνται καφετέριες που αποτελούν πόλο έλξης για τις συγκεκριμένες ηλικιακές ομάδες.

Κυρίως τις μεσημεριανές και τις απογευματινές ώρες επισκέπτονται τον χώρο τα άτομα μεγάλης ηλικίας και τέλος τις ίδιες περίπου ώρες έρχονται οι νέοι γονείς με τα παιδιά τους με σκοπό κυρίως την ψυχαγωγία τους, επίσης δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε τους περαστικούς ανθρώπους που περνούν απέναντι στην Σαλαμίνα με την συχνή θαλάσσια συγκοινωνία των φεριμπότ .

Και βέβαια δεν πρέπει να παραλείψουμε τα άτομα με ειδικές ανάγκες τα οποία σαφώς και έχουν δικαιώματα απολύτως ίδια με τους υπόλοιπους ανθρώπους στους τομείς της ψυχαγωγίας. Γι' αυτούς τους ανθρώπους πρέπει να δημιουργηθούν ράμπες, κάγκελα όπως επίσης και ειδικοί διάδρομοι στρωμένοι με πλακάκι διαφορετικού ανάγλυφου που να καθοδηγεί τα άτομα με προβλήματα στην όραση. Τέλος σημαντικό είναι να αναρτηθούν πινακίδες που να αποτρέπουν την στάση και την στάθμευση μπροστά στις ράμπες εισόδου-εξόδου στον χώρο των ατόμων με ειδικές ανάγκες.

Με σκοπό να κρατήσουμε τον κόσμο στον χώρο πρέπει να ικανοποιήσουμε τουλάχιστον τις βασικές ανάγκες κάθε ηλικιακής ομάδας. Πρέπει να τοποθετηθεί επιπλέον αριθμός από παγκάκια για να κάθεται ο κόσμος και ιδιαίτερα οι μεγάλοι άνθρωποι, πρέπει σε κοντινή απόσταση από το κάθε παγκάκι να υπάρχει κάποιο διακριτικό καλάθκι για τα σκουπίδια. Το τελευταίο μπορεί να μειώσει σημαντικά και το κόστος συντήρησης.

Σημαντική είναι και η φωταγώγηση του χώρου επειδή καθιστά τον χώρο ορατό και προσβάσιμο την νύχτα όπως επίσης και επειδή αποτρέπει την μεταμόρφωση του χώρου τις βραδινές ώρες σε χώρο που προσφέρεται για ύποπτες δραστηριότητες .

Ένα ακόμα στοιχείο που πρέπει να λάβουμε υπόψη μας είναι ποία ακριβώς σημεία του χώρου συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο ποσοστό ανθρώπων.

Αυτό συμβαίνει γιατί με αυτόν τον τρόπο θα μας δοθεί η ευκαιρία να τοποθετήσουμε τα παγκάκια , τα καλάθκια για τα σκουπίδια ή ακόμα και τα δέντρα ,τους θάμνους και τα τροπικά φυτά ,(τα τροπικά φυτά έχει μεγάλη σημασία που θα τοποθετηθούν και σε τι ποσότητα γιατί εκτός από όμορφα μπορεί να είναι γίνουν και επικίνδυνα ιδιαίτερα για τα παιδιά) ,σε στρατηγικά σημεία του χώρου ,δηλαδή εκεί που πραγματικά θα χρειάζονται και όχι τόσο σε σημεία που απλά θα παίζουν διακοσμητικό ρόλο.

Στην περίπτωσή μας τα σημεία που συγκεντρώνουν το μεγαλύτερο πλήθος κόσμου, αναλογικά με το σύνολο του κόσμου που επισκέπτεται τον χώρο, είναι ο χώρος γύρω από το ηρώων πεσόντων στην ναυμαχία της Σαλαμίνας κυρίως λόγω της ιστορικότητας του.

Ο συγκεκριμένος χώρος συγκεντρώνει κόσμο συνήθως όρθιο που στέκεται και κοιτάζει άρα δεν υπάρχει επιβεβλημένη ανάγκη χρήσης πάγκων εκεί που υπάρχει ανάγκη είναι στην χρήση μικρών καλάθιων για σκουπίδια.

Ένας άλλος χώρος που συγκεντρώνει κόσμο είναι ο υπερυψωμένος διάδρομος που εκτίνεται παράλληλα με την θάλασσα και πίσω από το κεντρικό παρτέρι που στην πίσω πλευρά του είναι ήδη φυτεμένα αλμυρίκια και που μετά την εφαρμογή της μελέτης θα προστεθούν και άλλα φυτά μεγάλου ύψους.

Ο διάδρομος αυτός προσφέρεται και για περίπατο δίπλα στην θάλασσα αλλά και για παρατήρηση του τοπίου με το κάθισμα σε κάποιο

παγκάκι. Αυτό απαιτεί την τοποθέτηση πάγκων καθίσματος σε όλο το μήκος του διαδρόμου αυτού καθώς και την τοποθέτηση μικρών καλαθιών απορριμμάτων πλησίον των πάγκων καθίσματος.

Τελειώνοντας, ο πεζόδρομος που χωρίζει τον δρόμο από το κεντρικό παρτέρι προσφέρεται για περίπατο συνδυάζοντας την παρατήρηση των φυτών στα παρτέρια, το παιχνίδι των παιδιών και λειτουργεί και σαν απλό πεζοδρόμιο .

Εκμετάλλευση του χώρου

Η κατοχή και η εκμετάλλευση και ενός οποιουδήποτε τέτοιου χώρου εκτός από την ηθική ικανοποίηση που μπορεί να προσφέρει στον ιδιοκτήτη η δημιουργία του και τα έσοδα που ενδεχομένως να μπορεί να του προσφέρει π.χ. με την δημιουργία ενός δημοτικού αναψυκτηρίου , σίγουρα αποτελεί ευθύνη και έξοδο.

Φυσικά εννοώ τα έξοδα κατασκευής και το κόστος συντήρησης καθώς και την ευθύνη που αποτελεί η σωστή συντήρηση του για να αποφεύγεται η ενδεχόμενη δυσαρέσκεια των δημοτών και όχι μόνο που θα τον επισκέπτονται.

Αν παραδείγματος χάρη παραλειφτεί να γίνει ο προγραμματισμένος καθαρισμός ή το προγραμματισμένο κλάδεμα ή η εκρίζωση των ζιζανίων, η εικόνα του χώρου δύναται να αλλάξει ραγδαία από την μια στιγμή στην άλλη και ο κόσμος που ήταν ευχαριστημένος από αυτό που έβλεπε ξαφνικά να δυσαρεστηθεί.

Αυτό βέβαια είναι ένα σενάριο που ειδικά για έναν δημόσιο χώρο που τον διαχειρίζεται η δημοτική αρχή είναι καταστροφή και καμία δημοτική αρχή δεν επιθυμεί να βλέπει εικόνες εγκατάλειψης στους χώρους της.

Επειδή ο χώρος είναι ανοιχτός για τους πολίτες καθόλη την διάρκεια το εικοσιτετραώρου θεωρείται απαραίτητη η τοποθέτηση κάποιου φυλακίου σε σημείο που να έχει ορατότητα ολόκληρου του χώρου εξοπλισμένου με τηλέφωνο , πρώτες βοήθειες , πυροσβεστήρα κ.α. Επίσης θα πρέπει να υπάρχει φύλακας τουλάχιστον τις μισές ώρες τις ημέρας και ιδιαίτερα τις βραδινές .

Απολύτως απαραίτητο κρίνεται το προσωπικό συντήρησης, (κηπουροί), του χώρου για τις εργασίες του οποίου θα αναφερθούμε στο επόμενο κεφάλαιο αναλυτικά.

Η ιδιοκτήτρια αρχή πρέπει να φροντίζει έτσι ώστε τα συνεργεία καθαρισμού να καθαρίζουν τον χώρο σε τακτά χρονικά διαστήματα.

Συντήρηση

Ένας πολύ σημαντικός τομέας που σχετίζεται με την πορεία του χώρου μετά την εφαρμογή και την ολοκλήρωση της μελέτης είναι δίχως άλλο ο τομέας της συντήρησης του.

Η συντήρηση του χώρου είναι μια αποκλειστική ευθύνη του ιδιοκτήτη ή διαχειριστή του χώρου, που στην περίπτωση μας είναι ο δήμος περάματος. Η δυσκολίες τις οποίες έγκειται να αντιμετωπίσει ο ιδιοκτήτης ενός τέτοιου χώρου είναι ανάλογες της σοβαρότητας που πρέπει να δείξει για να τις αντιμετωπίσει .

Αν δηλαδή ο διαχειριστής δείξει πραγματικό ενδιαφέρον σε ότι αφορά την συντήρηση του χώρου τότε εκμηδενίζει της πιθανότητες να αντιμετωπίσει δυσκολίες.

Ουσιαστικά αυτό που χρειάζεται ο ιδιοκτήτης για να ανταπεξέλθει δεν είναι άλλο από την οργάνωση. Η οργάνωση και το πρόγραμμα μπορούν να βοηθήσουν αποτελεσματικά στην περίπτωση μας.

Για αρχή, πολύ βασικό είναι οι άνθρωποι οι οποίοι θα επιλεγθούν για να πραγματοποιούν τις εργασίες συντήρησης των παρτεριών να έχουν άρτια τεχνική εκπαίδευση κηπουρού , αυτό συστήνεται γιατί άλλη επαφή με το αντικείμενο έχει κάποιος που έχει ασχοληθεί με αυτό και έχει κάποια τεχνική κατάρτιση και άλλη κάποιος που δεν έχει ιδέα με αυτό.

Επίσης οι κηπουροί αυτοί πρέπει να παίρνουν εντολές από κάποιον γεωπόνο ο οποίος θα έχει ειδικευμένες γνώσεις στους τομείς της λιπασματολογίας, της φυτοπροστασίας, της φαρμακολογίας κ.α.

Οι εργασίες οι οποίες απαιτούνται και θα πρέπει να γίνονται πάντα βάση προγράμματος είναι: Α) το κλάδεμα : το κάθε φυτό το οποίο είναι φυτεμένο στον χώρο ή πρόκειται να φυτευτεί μετά το πέρας και την ολοκλήρωση της μελέτης θεωρείται ως αυτονόητο ότι έχει ανάγκη

ξεχωριστής και ιδιαίτερης φροντίδας ανάλογα με την κατηγορία των φυτών στην οποία ανήκει.

Έτσι καταλαβαίνουμε ότι πρέπει να δούμε πρώτα από όλα τι φυτά έχουμε, δηλαδή τι κατηγορίες φυτών (π.χ. αγγελικές, λιγούστρα, μουριές κ.α.), έπειτα πρέπει να γνωρίζουμε σε τι ποσότητες υπάρχουν αυτά τα φυτά, δηλαδή να γνωρίζουμε ένα σχεδόν ακριβές αριθμητικό σύνολο, και τέλος να ορίσουμε τις ιδανικές εποχές κλαδέματος για το κάθε είδος καθώς και τον ιδανικό τρόπο κλαδέματος ο οποίος μπορεί να διαφέρει από κατηγορία φυτών σε κατηγορία φυτών.

Με αυτόν τον απλό τρόπο διαχείρισης των εργασιών μας μπορούμε εύκολα να προγραμματίσουμε τις κινήσεις μας σε ότι αφορά το κλάδεμα.

Επίσης αποφεύγουμε τις αυθαίρετες επεμβάσεις από βιαστικές πρωτοβουλίες που μπορούσαν να βλάψουν τα φυτά μας. Τέλος έχουμε οικονομική μείωση εργατικών εξόδων που τουλάχιστον σε ότι έχει να κάνει με τις εργασίες κλαδέματος που οφείλεται στο γεγονός του ότι έχουμε προγραμματισμένες εξορμήσεις για κλάδεμα και άρα τις υπόλοιπες μέρες μπορούμε να οργανώσουμε τα άτομα σε άλλες εργασίες γνωρίζοντας εκ των προτέρων πότε ξανά θα τους χρειαστούμε για κλάδεμα, με αυτόν τον τρόπο εξοικονομούμε χρόνο και χρήμα.

B) το πότισμα : Μια άλλη σημαντική παράμετρος που συμπληρώνει τον τομέα της συντήρησης είναι το πότισμα. Το νερό όπως όλοι γνωρίζουμε είναι στοιχείο ζωτικής σημασίας για όλα τα είδη φυτών. Όλα τα φυτά με μοναδική διαφορά την ποσότητα χρειάζονται το νερό για να μπορέσουν να επιβιώσουν.

Ο Δήμος Περάματός για να ελαχιστοποιήσει τα εργατικά έξοδα συντήρησης έχει χρησιμοποιήσει και εφαρμόσει στον χώρο μια από τις τεχνικές αυτόματου ποτίσματος. Στον χώρο μας λοιπόν χρησιμοποιείται ήδη το σύστημα αυτόματου ποτίσματος με σταλάκτες. Δύο μηχανισμοί αυτόματου ποτίσματος που είναι συνδεδεμένοι με την παροχή του νερού διανέμουν το νερό με σωλήνες σε όλο το μήκος των παρτεριών.

Οι σωλήνες συνδέονται με σταλάκτες οι οποίοι καταλήγουν στις βάσεις των φυτών μας και από εκεί το νερό που κυκλοφορεί στους σωλήνες καταλήγει στις ρίζες των φυτών μας. Το αρδευτικό σύστημα του χώρου περιγράφεται αναλυτικότερα σε άλλο κεφάλαιο της μελέτης μαζί με συμπληρωματικές, διαφωτιστικές φωτογραφίες.

Γ) Η εκρίζωση των ζιζανίων : Ένας πολύ σοβαρός εχθρός της κηποσύνθεσης μας είναι τα ζιζάνια δηλαδή τα πολλών ειδών φυτά που φυτρώνουν αυτοβούλως στα πάρτερια μας και αν δεν γίνουν άμεσα ενέργειες εκρίζωσης τους απειλούν να πνίξουν τα φυτά μας.

Τα χαρακτηριστικά αυτών των φυτών, των ζιζανίων, είναι συνήθως όμοια για τα περισσότερα είδη αυτών, δηλαδή, συνήθως είναι πολύ

ανθεκτικά (ακόμα και μετά την εκρίζωση τους αν μείνει στο έδαφος ένα πολύ μικρό κομμάτι ρίζας ενδέχεται σε μικρό χρονικό διάστημα να ξαναδώσει καινούριο φυτό).

Επίσης πολλαπλασιάζονται συνήθως με «αλγοριθμικό» ρυθμό και εντέλει εννοείται ότι ευνοούνται πάντα από τις εδαφοκλιματικές συνθήκες οι οποίες τα βοήθησαν να αναπτυχθούν και οι οποίες βέβαια θα συνεχίσουν να υφίστανται στην περιοχή που μας ενδιαφέρει.

Από τα παραπάνω απορρέει το συμπέρασμα ότι η εκρίζωση των ζιζανίων είναι μια πολύ σημαντική κηπουρική εργασία η οποία από την οπτική γωνία του ιδιοκτήτη παρουσιάζεται τουλάχιστον δαπανηρή. Αυτό οφείλεται στο γεγονός του ότι απαιτούνται αρκετά εργατικά έξοδα για την πραγματοποίησή της.

Πρώτο από όλα πρέπει να διευκρινιστεί το γεγονός ότι η εκρίζωση των ζιζανίων ένα - ένα με το χέρι αν και θεωρητικά κρίνεται ως η ιδανικότερη μέθοδος, (γιατί όταν γίνεται εκρίζωση ζιζανίων με το χέρι με σωστό τρόπο το μεγαλύτερο μέρος της ρίζας εκρίζώνεται και έτσι η επανεμφάνιση του ζιζανίου καθυστερεί αισθητά), δεν βρίσκει ανταπόκριση στην περίπτωση μας , αυτό γίνεται γιατί το αυξημένο κόστος εργατικών που απαιτούνται για την πραγματοποίηση της εργασίας με τον παραπάνω τρόπο δεν επιτρέπει την εφαρμογή της.

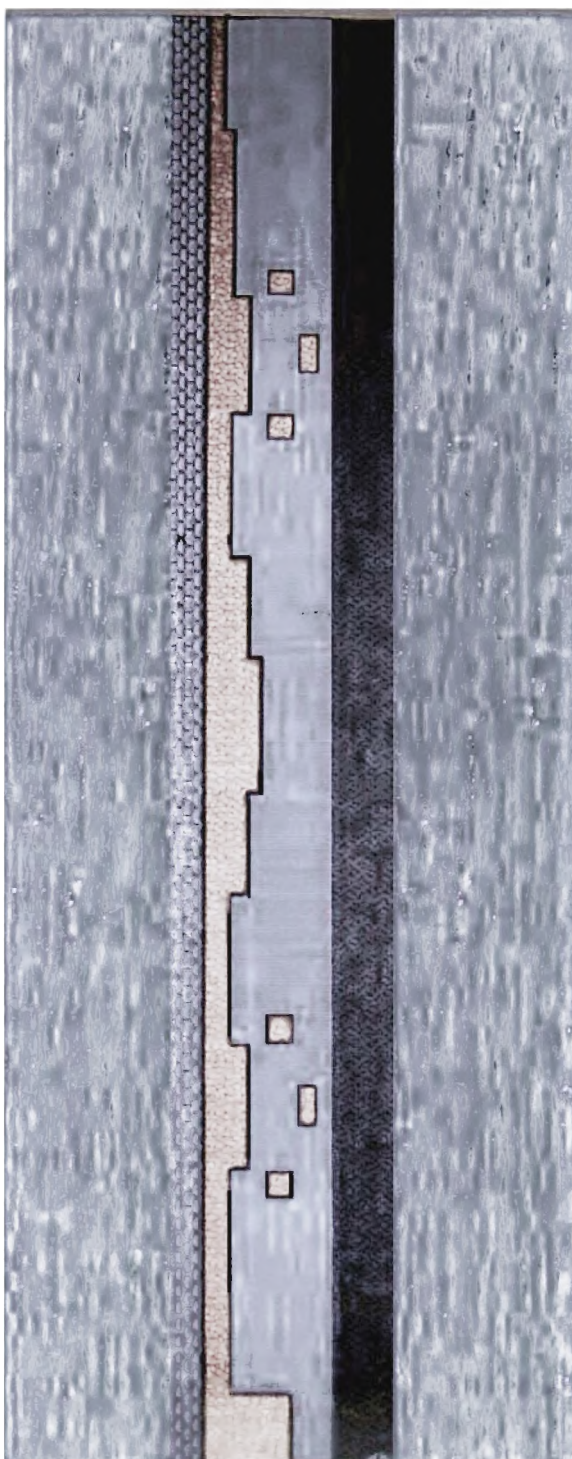
Το συμπέρασμα που απορρέει από τα παραπάνω είναι ότι αυτόματα είμαστε υποχρεωμένοι να περάσουμε σε μια λύση πιο «εφήμερη» αλλά συνάμα πιο πρακτική αφού το κόστος εφαρμογής της είναι αισθητά μειωμένο σε σχέση με την προηγούμενη μέθοδο.

Η μέθοδος αυτή χρησιμοποιεί θαμνοκοπτικά μηχανήματα «μισινέζες» για κοπή των ζιζανίων. Η μέθοδος έχει πλεονεκτήματα και μειονεκτήματα. Τα πλεονεκτήματα που παρουσιάζει είναι ότι για την εκρίζωση των ζιζανίων χρειάζεται μικρό εργατικό δυναμικό, άρα αυτομάτως μειώνεται και το κόστος των εργατικών , επίσης μειωμένος παρουσιάζεται και χρόνος ολοκλήρωσης της εργασίας. Το μειονέκτημα της μεθόδου δεν είναι άλλο από την σχετικά γρήγορη επανεμφάνιση των ζιζανίων.

Συνοψίζοντας , η μέθοδος η οποία θα ακολουθηθεί έχει το χαρακτηριστικό της γρήγορης ολοκλήρωσης της εργασίας αλλά όμως και της γρήγορης επανεμφάνισης τους στα παρτέρια μας. Συμπερασματικά , με την μέθοδο που διαλέξαμε πρέπει να αυξήσουμε την συχνότητα εφαρμογής της για να έχουμε όσο το δυνατόν μικρότερη περίοδο εμφάνισης ζιζανίων.

Το επόμενο σχέδιο απεικονίζει την κάτοψη της προβλήτας στις πραγματικές της διαστάσεις υπό κλίμακα. Με καφέ χρώμα παρουσιάζονται τα παρτέρια.

Σχέδιο προβλήτας

Περιγραφή αρδευτικού συστήματος

Το αρδευτικό σύστημα του χώρου είναι ένα πλήρες αλλά απλό σύστημα άρδευσης που υπερκαλύπτει τις ανάγκες σε νερό που υπάρχουν.

Πρόκειται για ένα σύστημα που αποτελείται από δύο μικροϋπολογιστές που παρέχουν δυνατότητες αυτόματου ποτίσματος των φυτών.

Για την ακρίβεια επιτρέπουν την ρύθμιση της ημέρας ποτίσματος, της ώρας ποτίσματος καθώς και της διάρκειας του.

Τα κομπιούτερ για να μην είναι εκτεθειμένα στο νερό στο χώμα ή

ενδεχομένως και στα βλέμματα των περιεργων περαστικών βρίσκονται τοποθετημένα εντός πλαστικού κουτιού το οποίο είναι επιμελώς κρυμμένο πίσω από ένα αλμυρίκι .

Το κουτί είναι συνδεδεμένο με τους

σωλήνες της παροχής του νερού και εσωτερικά με τους μηχανισμούς

του αυτόματου ποτίσματος. Η μία άκρη του σωλήνα συνδέεται με την παροχή, «ρολόι», του νερού ,έπειτα μεσολαβούν οι μηχανισμοί του αυτόματου ποτίσματος και στην συνέχεια υπάρχει έξοδος του σωλήνα ο οποίος εκτίνεται κατά μήκος των

παρτεριών και διακλαδώνεται με την βοήθεια «ταυ» με πλαστικούς σταλάχτες.

Οι σταλάκτες καταλήγουν τελικά στις βάσεις των φυτών .

Το σύστημα αυτόματου ποτίσματος λόγω της αρτιότητας της λειτουργίας του και εξαιτίας της πλήρους επάρκειας του σε ότι αφορά την άρδευση του χώρου , κρίθηκε ιδανικό και έτσι δεν τίθεται θέμα αντικατάστασης του.

Υπάρχουσα χλωρίδα προβλήτας

Στον χώρο της πλατείας της προβλήτας του Δήμου Περάματος είναι ήδη φυτεμένα κάποια είδη φυτών τα οποία έχουν όλα την ιδιότητα της αντοχής στις παραθαλάσσιες περιοχές, άλλα σε μεγαλύτερο αριθμό και

άλλα σε μικρότερο. Πριν αρχίσουμε όμως να μιλάμε για τα είδη και τις ποσότητες των φυτών τα οποία υπάρχουν εκεί ήδη επιβάλλεται να επισημάνουμε πρώτα την κατάσταση στην οποία βρίσκονται κάποια από τα φυτά της προβλήτας.

Κάποιες γιούκες που υπάρχουν στον χώρο χρειάζονται καθάρισμα – κλάδεμα για να μπορέσουν να παρουσιάσουν ξανά μια εικόνα γεμάτη ζωντάνια και υγεία, επίσης οι αγγελικές που υπάρχουν έχουν αναπτυχθεί άναρχα και επιδέχονται κλάδεμα μορφοποίησης ούτως ώστε να αποκτήσουν ξανά ένα αποδεκτό σχήμα. Τέλος πρέπει με κλάδεμα να απομακρυνθούν από τις αλόςες που υπάρχουν στον χώρο , τα ξερά φύλλα .

Αυτές οι εργασίες συντήρησης μπορούν να κάνουν τον χώρο να δείχνει προσεγμένος και δουλεμένος και να μην παρουσιάζει εικόνα εγκατάλειψης.

Το φυτό το οποίο κάνει πιο έντονη την παρουσία του και λόγο πληθυσμού, (περί τα 40 δέντρα), αλλά και λόγο ανάπτυξης, είναι το κοινό αρμυρίκι.

Επίσης σε μικρότερο αριθμό συναντάμε κάποια γιούκα της ποικιλίας

Yucca guatemalensis.

Τα γιούκα είναι αειθαλείς θάμνοι και σπάνια δένδρα με φύλλωμα που αναπτύσσεται σε μορφή ροζέτας. Έχουν επιμήκη, συνήθως ισχυρά οξυκόρυφα ακιδωτά φύλλα και λευκά άνθη.

Αναπτύσσονται σε ελαφρά, αμμώδη, στραγγιζόμενα ξηρά εδάφη και ηλιόλουστες θέσεις σε θερμά κλίματα.

Φυτεύονται σε βραχόκηπους και γλάστρες. Κατάλληλα και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Πολλαπλασιάζονται με σπόρους και μοσχεύματα.

Η ποικιλία **Yucca Guatemalensis**

έχει μαλακά πράσινα φύλλα και λευκά άνθη στο τέλος του καλοκαιριού και τις αρχές του φθινοπώρου. Ο κορμός του φυτού είναι διογκωμένος στη βάση . Η

ελάχιστη θερμοκρασία στην οποία το φυτό αντέχει είναι -15 βαθμοί C και το μέγιστο ύψος της ποικιλίας είναι τα 5 μέτρα.

Η Αλόη είναι ένα ακόμα φυτό το οποίο βρίσκεται είδη φυτεμένο σε κάποια σημεία της προβλήτας.

Συγκεκριμένα έχει προτιμηθεί η ποικιλία **Aloe Vera** η οποία ανήκει στην οικογένεια **Asphodelaceae / Liliaceae** και συγκαταλέγεται στα μονοκοτυλήδονα.

Σε ότι αφορά το φυτό της Αλόης γενικότερα αξίζει να αναφερθεί ότι πρόκειται για γένος αειθαλών, παχύφυλλων ειδών με ακιδωτά φύλλα που αναπτύσσονται σε ροζέτες.

Ευδοκιμούν σε ηλιόλουστες, προστατευμένες από τους παγετούς θέσεις, σε ελαφριά, γόνιμα, στραγγιζόμενα, μέτρια υγρά εδάφη.

Φυτεύονται σε βραχώκηπους και γλάστρες. Και είναι κατάλληλα για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Πιο συγκεκριμένα η ποικιλία **Aloe Vera** έχει πράσινα και αειθαλή φύλλα και κιτρινοπορτοκαλί άνθη από το Μάιο έως τον Ιούλιο.

Έχει σαν όριο αντοχής στις χαμηλές θερμοκρασίες τους 5 βαθμούς C και το ύψος του φτάνει τα 0,6 μέτρα.

Άλλα φυτά τα οποία θα βρούμε είναι οι αγγελικές και τέλος οι λεβαντίνες.

Οι αγγελικές που έχουν χρησιμοποιηθεί ανήκουν στην οικογένεια

Pittosporum tobira.

Η ποικιλία ανήκει στην οικογένεια **Pittosporaceae** και συγκαταλέγεται στα Δικοτυλήδονα.

Οι αγγελικές είναι : Αειθαλείς θάμνοι και μικρά δένδρα με δερματώδη φύλλα. Την άνοιξη έχουν λευκά, πολύ αρωματικά άνθη σε ομπρελοειδείς ταξιανθίες.

Αναπτύσσονται σε ηλιόλουστες και ημισκιασμένες θέσεις και σε μέτρια υγρά εδάφη. Φυτεύονται συνήθως σε ομάδες, φράχτες και γλάστρες. Είναι κατάλληλα και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις κάτι που ευνοεί σε μεγάλο βαθμό την περίπτωση μας.

Πολλαπλασιάζονται με σπόρους και μοσχεύματα. Σε ο,τι αφορά το κλάδεμα ,κλαδεύουμε μόνο για να διατηρήσουμε το σχήμα τους ενώ δέχονται και κλάδεμα μορφοποίησης.

Πρόκειται για πολύ δημοφιλή φυτά στην χώρα μας και είναι

κατάλληλα για φύτευση σε περιοχές με ήπιο χειμώνα.

Η εποχή ανθοφορίας του φυτού είναι την άνοιξη. Οι αγγελικές είναι πολύ ανθεκτικά φυτά στις χαμηλές θερμοκρασίες καθώς αντέχουν μέχρι και στους -20 βαθμούς C. Το μέγιστο ύψος τους αγγίζει τα 4 μέτρα.

Ολοκληρώνοντας με τα φυτά που είδη υπάρχουν στην προβλήτα συναντάμε το φυτό Λεβαντίνη το οποίο αν και βρίσκεται τοποθετημένο μόνο σε μερικά σημεία του όλου χώρου διακρίνεται λόγω του χαρακτηριστικού γκριζοπράσινου χρώματος του φυλλώματος του και του μικρού κίτρινου άνθους του .Η εικόνα αυτή συνθέτει την τέλεια αντίθεση στον χώρο.

Η ποικιλία Λεβαντινης που έχει προτιμηθεί είναι η **Santolina pinnata "Neapolitana"**.

Η λεβαντίνες χαρακτηρίζονται σαν Χαμηλοί φρυγανώδεις θάμνοι με αρωματικό, συνήθως γκριζωπό, αειθαλές φύλλωμα και επίσης αρωματικά άνθη, το καλοκαίρι.

Αναπτύσσονται σε άγονα, ξηρά, ουδέτερα ή αλκαλικά εδάφη και ηλιόλουστες θέσεις. Φυτεύονται σε βραχόκηπους, ομάδες για εδαφοκάλυψη, μπορντούρες και γλάστρες. Πολλαπλασιάζονται εύκολα με μοσχεύματα.

Η ποικιλία **Santolina pinnata "Neapolitana"** Έχει γκριζωπό φύλλωμα και λευκοκίτρινα άνθη. Η αντοχή της στις χαμηλές θερμοκρασίες αγγίζει μέχρι και τους - 20 βαθμούς C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα 0,3 μέτρα.

Η συγκεκριμένη ποικιλία Λεβαντίνης ανήκει στην οικογένεια **Asteraceae (Compositae)** και χαρακτηρίζεται Δικοτυλήδονο. Τα παραπάνω ήταν ένα χαρακτηριστικό δείγμα της χλωρίδας που επικρατεί στην προβλήτα.

Τέλος ένα φυτό που απαντάται σχετικά συχνά ανάμεσα στα φυτά που υπάρχουν στην προβλήτα είναι ο εξωτικός Χαμαίρωπας ο οποίος αναλύεται παρακάτω.

Trachycarpus fortunei

Οικογένεια: Arecaceae (Palmae)

Κοινό όνομα: Χαμαίρωπας

Εποχή ανθοφορίας: Καλοκαίρι

Βοτανική κατάταξη: Μονοκοτυλήδονο

Περιγραφή: Φοινικοειδές είδος με αργή ανάπτυξη και πράσινα παλαμοσχιδή φύλλα δίχως τρίχες. Ο κορμός του είναι έντονα τριχωτός.

Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστες θέσεις και ξηρά εδάφη. Απαιτεί προστασία από τους δυνατούς παγετούς.

Φυτεύεται μεμονωμένα και σε δενδροστοιχίες. Κατάλληλο και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Πολλαπλασιάζεται με σπόρους.

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πράσινο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα δεκαπέντε 15 μέτρα.

Στην συνέχεια της μελέτης θα γίνει λεπτομερής αναφορά σε φυτά που δύναται να χρησιμοποιηθούν καθώς και στις ποικιλίες που συμπεριλαμβάνει το κάθε γένος.

Επιλογή φυτών και θέση τοποθέτησης τους στον χώρο.

Ήρθε λοιπόν η ώρα να αναφερθούμε στα φυτά τα οποία επιλέχθηκαν για φύτευση στον χώρο της προβλήτας . Για την διευκόλυνση του αναγνώστη δίνεται παρακάτω ένα ενδεικτικό σχέδιο που μπορεί να βοηθήσει στην κατανόηση των θέσεων τοποθέτησης των φυτών με μια σχετική ακρίβεια.

Επίσης μέσα από το σχέδιο αυτό ο αναγνώστης μπορεί εύκολα να πάρει μια εικόνα της κάτοψης της προβλήτας μετά την υλοποίηση της μελέτης. Βέβαια αυτό το σχέδιο της κάτοψης δεν μπορεί σε καμία περίπτωση να αποδώσει την πραγματική εικόνα της κάτοψης μετά την υλοποίηση της μελέτης.

Για να ξεκινήσουμε , την παρουσίαση του σχεδίου οφείλουμε να ενημερώσουμε ότι χωρίσαμε το σχέδιο σε τέσσερα μέρη τα οποία ονομάσαμε παρτέρι α , παρτέρι β , κεντρικό παρτέρι και ηρώο και κατόπιν τα υποδείξαμε πλησίον του σχεδίου.

Προτού περάσουμε όμως στην αναλυτική επεξήγηση των παρτεριών πρέπει να αναφερθούμε σε δύο φυτά τα οποία έχουν χρησιμοποιηθεί γενικά στο μεγαλύτερο μέρος των παρτεριών και αναφέρομαι στην Λεβαντίνη και στην Αγγελική νάνα . Τα δύο αυτά φυτά επιλέχθησαν λόγω των «ταιριαστών» ομοιοτήτων τους αλλά και των διαφορών τους. Είναι και τα δύο αρωματικά φυτά με την λεβαντίνη να έχει αρωματικό γκριζοπράσινο φύλλωμα και την αγγελική να έχει αρωματικό λευκό άνθος από την άνοιξη έως και το φθινόπωρο .

Τα δύο αυτά φυτά έχουν αντοχή στις χαμηλές θερμοκρασίες με την Αγγελική να διακρίνεται στον τομέα αυτό . Επίσης και τα δύο φυτά διατηρούν το ύψος της μπορντούρας χαμηλά αφού το ύψος τους δεν

ξεπερνά το μισό μέτρο για την αγγελική νάνα και τα 0,3 μέτρα για την λεβαντίνη

Από πάνω λοιπόν προς τα κάτω αρχίζουμε με το παρτέρι Α που οι οποίες τις εξωτερικές πλευρές έχουν τοποθετηθεί πικροδάφνες, ακριβώς δίπλα και από την εσωτερική μεριά τοποθετήθηκαν κάσσιες.

Πρόκειται για έναν συνδυασμό που δημιουργεί αντιθέσεις οι πικροδάφνες και οι κάσσιες είναι δυο είδη φυτών τα οποία εκτός από διαφορετικό χρώμα ανθέων (κίτρινο και φούξια) έχουν και διαφορετικό τύπο φυλλώματος. Αυτή η διαφορετικότητα τους είναι όμως ο λόγος που τα κάνει τόσο ταιριαστά στην σύνθεση μας.

Οι πικροδάφνες ανθίζουν από την άνοιξη ως το φθινόπωρο και δεν έχουν ιδιαίτερες εδαφικές απαιτήσεις. Ακριβώς τα ίδια χαρακτηριστικά έχουν και οι κάσσιες με την μοναδική διαφορά ότι ξεκινάει την ανθοφορία της από τα μέσα του καλοκαιριού ως το φθινόπωρο και οι δύο ποικιλίες στην μέγιστη ανάπτυξη τους αγγίζουν τα τρία μέτρα σε ύψος.

Στο κεντρικό παρτέρι επιλέχθηκαν τρία διαφορετικά είδη φυτών για φύτευση, Λαντάνες, Ιβίσκοι και πολύγαλα.

Στα δύο άκρα των παρτεριών θα φυτευτούν σε σειρά ιβίσκοι οι οποίοι εξαιτίας του γεγονότος ότι είναι τα πιο ψηλά φυτά από τα τρία αυτά είδη και με αυτόν τον τρόπο μπορούμε να δώσουμε βάθος στο παρτέρι καθώς και να τονίσουμε την ύπαρξη των υπολοίπων φυτών.

Στα άκρα του εσωτερικού μέρους των παρτεριών και γύρω από τους χαμαίρωπες οι οποίοι υπάρχουν ήδη στον χώρο θα φυτευτεί πολυγαλα με τρόπο που να περικυκλώνει των χαμαίρωπα. Το φούξια – μωβ άνθος του πολυγαλα θα κάνει πολύ όμορφη αντίθεση με το ύψος του χαμαίρωπα και θα ταιριάζει με το ροζ άσπρο άνθος της λαντάνας καθώς και με το μωβ άνθος του ιβίσκου.

Τέλος στο κέντρο του παρτεριού θα τοποθετηθούν οι λαντάνες οι οποίες και θα συμπληρώσουν την εικόνα αλλά και το ύψος του κεντρικού παρτεριού. Οι λαντάνες έχουν άνθη όλο τον χρόνο και αναπτύσσονται χωρίς ιδιαίτερες εδαφικές απαιτήσεις το ύψος τους φτάνει το ενάμιση μέτρο.

Οι Ιβίσκοι δίνουν άνθη από τα τέλη της άνοιξης έως και το φθινόπωρο η μοναδική εδαφική απαίτηση του ιβίσκου είναι ότι δεν αντέχει σε όξινο έδαφος.

Τέλος ο πολυγαλας δίνει άνθη από νωρίς την άνοιξη μέχρι και το φθινόπωρο. Το κοινό χαρακτηριστικό που παρουσιάζουν τα τρία είδη φυτών είναι γενικά οι μικρές απαιτήσεις σε νερό.

Σε ότι αφορά το παρτέρι Β δεν υπάρχει καμία διαφοροποίηση με το παρτέρι Α, αντιθέτως τα παρτέρια είναι διαμορφωμένα με τον ίδιο ακριβώς τρόπο και αυτό συμβαίνει για να προσδώσουμε στον χώρο μια οπτικά ομοιόμορφη συμμετρία. (Συνέχεια στην σελίδα 24)

--- Α Παρτέρι

--- Κεντρικό παρτέρι

--- Β Παρτέρι

--- Ηρώο

Ολοκληρώνοντας την διάταξη της τοποθέτησης των φυτών στα παρτέρια καθώς και την διαμόρφωση αυτών περνάμε και στο τελευταίο κομμάτι του χώρου μας το οποίο είναι το ηρώο.

Στον χώρο του ηρώου επιλέχθηκε να κατασκευαστεί από πλάκα ίδιου ανάγλυφου με τον υπόλοιπο πεζόδρομο , ένας μικρός διάδρομος που να ξεκινάει ως προέκταση του πεζοδρόμου και να καταλήγει στην βάση του ηρώου. Αυτό θα διευκολύνει την πρόσβαση των ενδιαφερομένων περαστικών στο ηρώο.

Δεξιά και αριστερά από τον διάδρομο θα φυτευτούν κατ' εναλλαγή κρασούλες και σολάνο . Οι κρασούλες δίνουν λευκορόδινο άνθος και το σολάνο μωβ , μια σύνθεση που σε συνδυασμό με το χαμηλό σχετικά ύψος τους αναμένεται να τονίσουν την ύπαρξη του διαδρόμου.

Στην πίσω μεριά του ηρώου και σε επαφή με το τοίχιο θα τοποθετηθεί πέργολα που θα καλύψει την γωνία σε όλο το μήκος και το ύψος του τοίχου.

Στο σημείο που θα μπει η πέργολα θα φυτευτούν ρυγχόσπερμα τα οποία αναμένεται να πλέξουν και να απλώσουν πάνω της δημιουργώντας ένα πράσινο αρωματικό, την άνοιξη, φόντο για το άσπρο μαρμάρινο ηρώο.

Τέλος στον κενό χώρο του παρτεριού αριστερά από το ηρώο θα φυτευτούν σε γραμμές σχίνος και σπάρτο με τον σχίνο πίσω και το σπάρτο μπροστά λόγω ύψους.

Το σολάνο ανθίζει από το καλοκαίρι έως και το φθινόπωρο και δεν αντέχει στα όξινα εδάφη . Το ρυγχόσπερμο ανθίζει από την άνοιξη ως το φθινόπωρο και δεν έχει ιδιαίτερα μεγάλες εδαφικές απαιτήσεις.

Οι κρασούλες ανθίζουν το φθινόπωρο και δεν αντέχουν στα όξινα εδάφη. Το σπάρτο ανθίζει από την άνοιξη ως το φθινόπωρο δεν έχει μεγάλες απαιτήσεις σε νερό και γενικότερα δεν έχει μεγάλες απαιτήσεις. Ο σχίνος ανθίζει από την άνοιξη μέχρι και το φθινόπωρο.

Σε ότι αφορά τα υπόλοιπα έξι παρτέρια τα οποία είναι τοποθετημένα απέναντι από το μεγάλο παρτέρι τα χωρίσαμε σε δύο κατηγορίες τα ορθογώνια που είναι δύο και τα τετράγωνα που είναι τέσσερα.

Στα τετράγωνα και συγκεκριμένα στο κεντρικό τους σημείο βρίσκονται ήδη τοποθετημένοι μικροί χαμαίρωπες ύψους περίπου ενάμιση μέτρου . Η επέμβαση της μελέτης στους συγκεκριμένους χώρους θα αρκестεί στην φύτευση Λεβαντίνης περιμετρικά του χαμαίρωπα σε κάθε ένα από τα τέσσερα παρτέρια.

Με αυτόν τον τρόπο το φυτό της Λεβαντίνης θα λειτουργήσει εκτός των άλλων σαν συνδετικός κρίκος ανάμεσα στο κεντρικό μακρόστενο παρτέρι και στα υπόλοιπα τέσσερα παρτέρια τα οποία με την σειρά

τους θα περικλείουν τα δύο τελευταία ορθογώνια παρτέρια . Τα ορθογώνια παρτέρια τώρα έχουν και αυτά στο κέντρο τους φυτεμένα φυτά αλλά γιούκες για να κάνουν την αντίθεση από τα υπόλοιπα, εμείς θα προσθέσουμε αλόες περιμετρικά από την κάθε γιούκα και τέλος περιμετρικά από τις αλόες θα φυτέψουμε παραδείσια πουλιά.

Έτσι σαν τελικό αποτέλεσμα θα έχουμε δημιουργήσει ένα σχήμα τρίγωνο με βάση το μεγάλο μακρόστενο παρτέρι που εφάπτεται στο τοίχιο και με κορυφή τα δύο ορθογώνια παρτέρι στα οποία την προσοχή θα τραβάνε τα τροπικά φυτά.

Προτάσεις φυτών

Σε αυτό το κεφάλαιο θα μιλήσουμε πιο αναλυτικά για τα φυτά τα οποία προαναφέρθηκαν σε άλλα κεφάλαια της μελέτης. Πιο συγκεκριμένα θα εστιάσουμε σε θερμοκρασίες αντοχής , σε εδαφικές απαιτήσεις , σε απαιτήσεις νερού και ήλιου καθώς και σε εποχές ανθοφορίας και χρώματα ανθέων.

Από τα φυτά που επιλέχθηκαν για φύτευση μερικά θα χρησιμοποιηθούν και σε περισσότερες ποικιλίες για αυτόν τον λόγο σε κάθε φυτό αναφέρονται και κάποιες διαφορετικές ποικιλίες οι οποίες ενδεχομένως να ενδιαφέρουν.

Η λαντάνα και οι ποικιλίες της:

Lantana. Αειθαλείς θάμνοι και πολυετείς πόες με πράσινα φύλλα και αγκαθωτά κλαδιά. Έχουν σφαιρικά άνθη σχεδόν όλο το χρόνο. Αναπτύσσονται σε ηλιόλουστες θέσεις, ακόμη και σε σχετικά ξηρά εδάφη. Απαιτούν προστασία από τους δυνατούς παγετούς. Φυτεύονται σε ομάδες και ελεύθερους φράχτες. Οι χαμηλές ποικιλίες είναι κατάλληλες για εδαφοκάλυψη.

Είναι κατάλληλα για παραθαλάσσιες φυτεύσεις. Πολλαπλασιάζονται με μοσχεύματα.

Πρόκειται για πολύ δημοφιλή φυτά στη χώρα μας που είναι κατάλληλα για καλλιέργεια μόνο για την παραμεσόγεια περιοχή της.

Ποικιλίες:

Lantana camara

"Diadem" Οικογένεια:

Verbenaceae. Κοινό όνομα: Λαντάνα, Πολυανθούσα . Βοτανική κατάταξη:

Δικοτυλήδονο

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πράσινο. Εποχή ανθοφορίας: Χειμώνας,

Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο.

Περιγραφή: Θάμνος με ροζ άνθη. Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -15 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει το ένα μέτρο 1μ.

Lantana camara "Feston Rose"

Οικογένεια: Verbenaceae

Κοινό όνομα: Λαντάνα, Πολυανθούσα .

Βοτανική κατάταξη:

Δικοτυλήδονο

Περιγραφή: Θάμνος με λευκά-ροζ άνθη.

Εποχή ανθοφορίας:

Χειμώνας, Άνοιξη,

Καλοκαίρι, Φθινόπωρο

Φύλλωμα: Αειθαλές,

Πράσινο.

Η ελάχιστη θερμοκρασία

αντοχής της ποικιλίας είναι οι -15 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει το ένα μέτρο 1μ.

Lantana camara "Habob"

Οικογένεια: Verbenaceae

Κοινό όνομα: Λαντάνα, Πολυανθούσα .

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Περιγραφή: Εδαφοκαλυπτικός θάμνος με κίτρινο-πορτοκαλί άνθη.

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πράσινο

Εποχή ανθοφορίας: Χειμώνας, Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -15 **βαθμοί °C** και το μέγιστο ύψος της φτάνει το μισό μέτρο 0,5μ.

Ο Ιβίσκος και οι ποικιλίες του:

Hibiscus:

Αειθαλείς και φυλλοβόλοι, δένδρα, θάμνοι και πόες με πράσινα φύλλα και χωνοειδή άνθη από το τέλος της άνοιξης ως το φθινόπωρο.

Αναπτύσσονται σε ηλιόλουστες, ζεστές θέσεις, σε ουδέτερα ή αλκαλικά εδάφη με μικρές απαιτήσεις σε νερό.

Τα δένδρα φυτεύονται σε δενδροστοιχίες, οι θάμνοι σε ομάδες και γλάστρες και οι πόες σε ανθώνες. Οι Ιβίσκοι είναι φυτά κατάλληλα και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Πολλαπλασιάζονται με μοσχεύματα και σπόρους.

Στη χώρα μας καλλιεργούνται αρκετά είδη και ποικιλίες εκτός των περιοχών με πολύ ψυχρούς χειμώνες.

Ποικιλίες:

Hibiscus syriacus "Hamabo"

Οικογένεια: Malvaceae

Βοτανική κατάταξη:

Δυκοτυλήδονο

Κοινό όνομα: Ιβίσκος Συριακός

Περιγραφή: Φυλλοβόλος θάμνος ή μικρό δένδρο με ροζ άνθη. Φυτό ανθεκτικό στο ψύχος.

Φύλλωμα: Φυλλοβόλο, Πράσινο

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο .

. Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 **βαθμοί** °C και το

μέγιστο ύψος της φτάνει τα τέσσερα μέτρα 4μ.

Hibiscus syriacus "Roseus Plenus"

Οικογένεια: Malvaceae

Βοτανική κατάταξη:

Δικοτυλήδονο

Κοινό όνομα: Ιβίσκος Συριακός

Περιγραφή: Φυλλοβόλος θάμνος ή μικρό δένδρο με διπλά φούξια

άνθη. Φυτό ανθεκτικό στο ψύχος. **Φύλλωμα:**

Φυλλοβόλο, Πράσινο

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο .

. Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 **βαθμοί** °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα τέσσερα μέτρα 4μ.

Hibiscus syriacus

Οικογένεια: Malvaceae

Βοτανική κατάταξη: Δυκοτυλήδονο

Κοινό όνομα: Ιβίσκος Συριακός

Περιγραφή: Φυλλοβόλος θάμνος ή μικρό δένδρο με ροζ-μοβ άνθη. Είναι Φυτό ανθεκτικό στο ψύχος.

η συχνότερα απαντώμενη ποικιλία Ιβίσκου στις ψυχρές περιοχές της χώρας μας. **Φύλλωμα:** Φυλλοβόλο, Πράσινο
Εποχή ανθοφορίας:

Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο .

. Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα τέσσερα μέτρα 4μ.

Η Πικροδάφνη και οι ποικιλίες της :

Nerium

Πρόκειται για ιθαγενείς αειθαλείς θάμνους με πράσινα λογχοειδή φύλλα και έντονη ανθοφορία από το Μάιο ως τον Οκτώβριο. Ο βλαστός τους περιέχει δηλητηριώδες υγρό.

Αναπτύσσονται σε ηλιόλουστες θέσεις, ακόμη και σε άγονα ξηρά εδάφη.

Φυτεύονται σε ομάδες και ελεύθερους φράχτες. Κατάλληλα και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Πολλαπλασιάζονται με σπόρους και μοσχεύματα. Κλαδεύονται ελαφρά το χειμώνα.

Οι ποικιλίες:

Nerium oleander

Οικογένεια: Apocynaceae

Βοτανική κατάταξη: Δυκοτυλήδονο

Κοινό όνομα: Πικροδάφνη, Ροδοδάφνη

Περιγραφή: Έχει ροζ-φούξια άνθη.

Φύλλωμα:

Αειθαλές, Πράσινο

Εποχή

ανθοφορίας:

Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο .

Η ελάχιστη θερμοκρασία

αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα τρία μέτρα 3μ.

Nerium oleander "Splendens Giganteum"

Οικογένεια: Apocynaceae

Βοτανική κατάταξη: Δυκοτυλήδονο

Κοινό όνομα: Πικροδάφνη, Ροδοδάφνη .

Περιγραφή: Έχει διπλά φούξια άνθη. **Φύλλωμα:**

Αειθαλές, Πράσινο.

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι,

Φθινόπωρο .

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας

είναι οι -20 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα τρία μέτρα 3μ.

Nerium oleander "Splendens"

Οικογένεια: Apocynaceae

Βοτανική κατάταξη: Δυκοτυλήδονο

Κοινό όνομα: Πικροδάφνη, Ροδοδάφνη .

Περιγραφή: Έχει διπλά φούξια άνθη. **Φύλλωμα:** Αειθαλές, Πράσινο.

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο .

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα τρία μέτρα 3μ.

Η Λεβαντίνη και οι ποικιλίες της :

Santolina chamaecyparissus

Οικογένεια: Asteraceae (Compositae)

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Κοινό όνομα: Λεβαντίνη

0,3 μ.

Περιγραφή: Έχει γκριζωπό φύλλωμα και κίτρινα άνθη.

Φύλλωμα: Αειθαλές,

Γκριζωπό-Γλαυκό,

Αρωματικό

Εποχή ανθοφορίας: Ανοιξη, Καλοκαίρι

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 **βαθμοί** °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα

Santolina pinnata "Pinnata"

Οικογένεια: Asteraceae (Compositae)

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

μέγιστο ύψος της φτάνει τα 0,3 μ.

Κοινό όνομα:

Λεβαντίνη **Περιγραφή:**

Έχει γκριζοπράσινο φύλλωμα και κίτρινα άνθη.

Φύλλωμα: Αειθαλές,

Γκριζωπό-Γλαυκό,

Αρωματικό

Εποχή ανθοφορίας:

Ανοιξη, Καλοκαίρι . Η

ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 **βαθμοί** °C και το

Η αγγελική και οι ποικιλίες της :

Pittosporum "Garnettii"

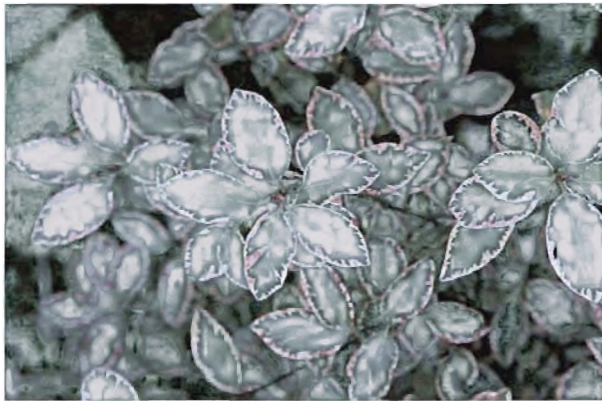
Οικογένεια: Pittosporaceae

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Περιγραφή: Μεγάλος θάμνος με μεγάλα μπλε-πράσινα φύλλα που έχουν λευκορόδινο περίγραμμα.

Κοινό όνομα: Αγγελική, Πιττόσπορο

Φύλλωμα: Αειθαλές

Εποχή

ανθοφορίας: Ανοιξη , Χρώμα ανθέων λευκό .

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -15 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα τέσσερα μέτρα 4μ.

Pittosporum tobira

"Nana"

Οικογένεια: Pittosporaceae

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Περιγραφή: Χαμηλός θάμνος με Αγγελική νάνα, Πιττόσπορο νάνο.

μεγάλα φύλλα. **Κοινό όνομα:** **Φύλλωμα:** Αειθαλές, Πράσινο.

Εποχή ανθοφορίας: Ανοιξη , Χρώμα ανθέων λευκό.

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει το μισό μέτρο 0,5μ.

Pittosporum tobira "Variegatum"

Οικογένεια: Pittosporaceae

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Περιγραφή: Μεγάλος θάμνος με μεγάλα δίχρωμα φύλλα. **Κοινό όνομα:** Αγγελική πανασέ, Πιττόσπορο πανασέ. **Φύλλωμα:** Αειθαλές, Πράσινο. **Εποχή ανθοφορίας:** Άνοιξη, Χρώμα ανθέων λευκό.

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι **-20 βαθμοί °C** και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα δύομισι μέτρα 2,5μ.

Η Αλόη και οι ποικιλίες της :

Aloe arborescens

Οικογένεια: Asphodelaceae / Lilliaceae

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι

Βοτανική

κατάταξη: Μονοκοτυλήδονο

Περιγραφή: Έχει

γκριζοπράσινα στικτά φύλλα και κόκκινα άνθη από το Μάρτιο έως τον Ιούνιο.

Κοινό όνομα: Αλόη

Φύλλωμα: Αειθαλές, Γκριζωπό-Γλαυκό

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι **-10 βαθμοί °C** και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα πέντε μέτρα 5μ.

Aloe ferox

Οικογένεια: Asphodelaceae / Lilliaceae

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι,

Βοτανική κατάταξη: Μονοκοτυλήδονο

Περιγραφή: Έχει πράσινα φύλλα και πορτοκαλί άνθη από τον Απρίλιο έως τον Ιούλιο.

Κοινό όνομα: Αλόη

Φύλλωμα: Αειθαλές, πράσινο.

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι **5 βαθμοί °C** και το μέγιστο ύψος της φτάνει το ένα μέτρο 1μ.

Aloe mitriformis

Οικογένεια: Asphodelaceae / Liliaceae

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι,

Βοτανική κατάταξη: Μονοκοτυλήδονο **Περιγραφή:** Έχει γκριζοπράσινα φύλλα και πορτοκαλί άνθη από το Μάρτιο έως τον Ιούνιο.

Κοινό όνομα: Αλόη

Φύλλωμα: Αειθαλές, Γκριζωπό-Γλαυκό. Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι **5 βαθμοί °C** και το μέγιστο ύψος της φτάνει το ένα μέτρο 1μ.

Aloe tenuior x arborescens

Οικογένεια: Asphodelaceae / Liliaceae

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι,

Βοτανική κατάταξη: Μονοκοτυλήδονο

Περιγραφή: Έχει γκριζοπράσινα φύλλα και πορτοκαλοκόκκινα άνθη από το Μάιο έως τον Ιούλιο. **Κοινό όνομα:** Αλόη

Φύλλωμα: Αειθαλές, Γκριζωπό-Γλαυκό. Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι **5 βαθμοί °C** και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα δύο μέτρα 2μ

Γο Γιούκα :

Yucca gloriosa "Variegata"

Οικογένεια: Agavaceae / Amaryllidaceae

Εποχή ανθοφορίας: Καλοκαίρι, Φθινόπωρο

Βοτανική κατάταξη: Μονοκοτυλήδονο

Περιγραφή: Έχει μαλακά γλαυκοπράσινα φύλλα με κίτρινες παρυφές και λευκά άνθη στο τέλος του. **Κοινό όνομα:** Γιούκα

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πρασινοκίτρινο.

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι **-10βαθμοί °C** και το μέγιστο ύψος της φτάνει το ενάμισι μέτρο 1,5μ.

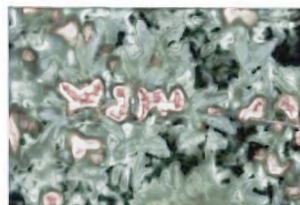
Pistacia lentiscus

Οικογένεια: Anacardiaceae

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Περιγραφή: Ιθαγενής θάμνος με σύνθετα αρτιόληκτα φύλλα και κόκκινα άνθη την άνοιξη.

Κοινό όνομα: Σχίνος, Πιστάκια λεντίσκος

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πράσινο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα πέντε 5 μ.

Στην ίδια οικογένεια ανήκει και η ψευδοπιπερία.

Άλλα φυτά

Crassula ovata

Οικογένεια: Crassulaceae

Εποχή ανθοφορίας: Χειμώνας ,Φθινόπωρο

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Περιγραφή: Παχύφυλλος αειθαλής θάμνος με πράσινα φύλλα και λευκορόδινα άνθη το φθινόπωρο. Τα φύλλα του έχουν κόκκινες παρυφές.

Αναπτύσσεται σε αμμώδη, ουδέτερα ή αλκαλικά, ξηρά εδάφη σε ηλιόλουστες θέσεις και θερμά κλίματα. Φυτεύεται σε βραχόκηπους και γλάστρες. Κατάλληλο και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα.

Κοινό όνομα: κρασούλα

Φύλλωμα: Αειθαλές,

Πράσινο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -5 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα δύο 2μ.

Polygala myrtifolia

Οικογένεια: Polygalaceae

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Εποχή ανθοφορίας: Αειθαλές, Πράσινο

Περιγραφή: Αειθαλής σφαιρικός θάμνος με μικρά πράσινα φύλλα και φούξια άνθη από νωρίς την άνοιξη ως αργά το φθινόπωρο.

Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστες θέσεις και σε μέτρια υγρά εδάφη. Απαιτεί προστασία από τους παγετούς. Φυτεύεται σε ομάδες και ελεύθερους φράχτες. Κατάλληλο και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα. Στη χώρα μας καλλιεργείται εκτεταμένα στις θερμές περιοχές της.

Κοινό όνομα: Πολυγαλάς

Φύλλωμα: Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -10 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα δύο μ.

Senna corymbosa

Οικογένεια: Leguminosae / Caesalpinaceae

Κοινό όνομα: Κάσσια

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Εποχή ανθοφορίας: Καλοκαίρι, Φθινόπωρο

Περιγραφή: Ημιαιθαλής θάμνος με πράσινα, σύνθετα φύλλα και πολυάριθμα κίτρινα άνθη από τα μέσα του καλοκαιριού ως το Νοέμβριο.

Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστες θέσεις, ακόμη και σε σχετικά άγονα και ξηρά εδάφη. Απαιτεί προστασία από τους δυνατούς παγετούς.

Φυτεύεται σε ομάδες και ελεύθερους φράχτες. Κατάλληλο και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις. Πολλαπλασιάζεται με σπόρους.

Κλαδεύεται αυστηρά το χειμώνα.

Στη χώρα μας είναι πολύ συνηθισμένο φυτό και καλλιεργείται εκτός των ορεινών και ψυχρών περιοχών.

Φύλλωμα: Ημιαιθαλές, Πράσινο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -15 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα τρία ζμ.

Solanum rantonnetii

Οικογένεια: Solanaceae

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Εποχή ανθοφορίας: Καλοκαίρι, Φθινόπωρο

Περιγραφή γένους: Γένος πολυάριθμων ειδών μεταξύ των οποίων

περιλαμβάνονται ετήσιες και πολυετείς πόες, αιθαλείς και φυλλοβόλοι θάμνοι και δένδρα, ακόμη και αναρριχώμενα φυτά. Ανάμεσα στα άλλα περιλαμβάνονται και μερικά γεωργικά φυτά όπως η πατάτα, η ντομάτα, η πιπεριά κ.ά.

Αναπτύσσονται σε μέτρια γόνιμα ουδέτερα ή αλκαλικά εδάφη, σε ηλιόλουστες θέσεις.

Κατάλληλα και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Περιγραφή ποικιλίας: Αιθαλής θάμνος με πράσινα φύλλα και μοβ άνθη το καλοκαίρι και το φθινόπωρο. Έχει μικρές απαιτήσεις σε νερό.

Αναπτύσσεται σε μέτρια γόνιμα ουδέτερα ή αλκαλικά εδάφη, σε ηλιόλουστες θέσεις.

Κατάλληλο και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Φυτεύεται σε ομάδες. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα. Καλλιεργείται στις θερμές περιοχές

της χώρας μας.

Κοινό όνομα: Σολάνο

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πράσινο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -10 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει το ένα 1μ.

Trachelospermum jasminoides

Οικογένεια: Apocynaceae

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι, Φθινόπωρο

Περιγραφή: Αειθαλές

αναρριχώμενο φυτό με πράσινα
δερματώδη φύλλα. Στο τέλος της
άνοιξης και πολλές φορές το
Σεπτέμβριο έχει λευκά πολύ
αρωματικά άνθη. Οι βλαστοί του
έχουν γαλακτώδες υγρό.

Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστες ή
ημισκιασμένες θέσεις και σε
γόνιμα μέτρια υγρά εδάφη.

Φυτεύεται για να αναρριχηθεί σε
πέργολες και φράχτες.

Κατάλληλο και για

παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Πολλαπλασιάζεται με ημιξυλώδη

μοσχεύματα

στο τέλος

του καλοκαιριού.

Κοινό όνομα: Ρυγχόσπερμο

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πράσινο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας
είναι οι -15 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα επτά μέτρα 7μ.

Strelitzia reginae

Οικογένεια: Strelitziaceae

Κοινό όνομα: Στρελίτζια, Παραδείσιο πουλί
Βοτανική κατάταξη: Μονοκοτυλήδονο
Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη, Καλοκαίρι,
Φθινόπωρο .

Περιγραφή: Αειθαλές ποώδες φυτό με μεγάλα πράσινα φύλλα και εντυπωσιακά πολύχρωμα άνθη που μοιάζουν με πουλί.

Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστες και ημισκιασμένες θέσεις, σε μέτρια υγρά, στραγγιζόμενα εδάφη και θερμά κλίματα. Κατάλληλο και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Φυτεύεται σε βραχόκηπους, ομάδες και γλάστρες.

Πολλαπλασιάζεται με διαίρεση.

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πράσινο. Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -5 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει το ένα 1μ.

Spartium junceum

Οικογένεια: Leguminosae

Κοινό όνομα: Σπάρτο σχοινοειδές, Σπάρτο

Βοτανική κατάταξη: Δικοτυλήδονο

Εποχή ανθοφορίας: Άνοιξη

Περιγραφή: Ιθαγενής φυλλοβόλος θάμνος με μικρά πράσινα φύλλα, τα οποία πέφτουν αμέσως και κίτρινα αρωματικά άνθη στα τέλη της άνοιξης. Είναι φωτόφιλο είδος με μικρές απαιτήσεις σε νερό.

Φυτεύεται σε ομάδες, ελεύθερους φράχτες και

πρανή δρόμων. Κατάλληλο και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις.

Πολλαπλασιάζεται με σπορά.

Φύλλωμα: Φυλλοβόλο, Πράσινο

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -20 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα δύο μ.

Το επόμενο φυτό είναι το Τσίκας, το συγκεκριμένο φυτό δεν έχει προταθεί για φύτευση απλά παραθέτουμε τα χαρακτηριστικά του γιατί αν και δεν προτιμήθηκε θεωρήθηκε ως ιδανικό φυτό για φύτευση στα παρτέρια με τα τροπικά φυτά.

Ο λόγος της απόρριψης του έγκειται στο γεγονός ότι πρόκειται για φυτό πολύ ακριβό το οποίο εκτός ότι θα ανέβαζε το συνολικό κόστος υλοποίησης της μελέτης θα αποτελούσε και στόχο μιας ενδεχόμενης κλοπής.

Cycas revoluta

Οικογένεια: Cycadaceae

Κοινό όνομα: Τσίκας, Κύκας

Βοτανική κατάταξη: Πτεριδόφυτο

Φύλλωμα: Αειθαλές, Πράσινο

Περιγραφή:

Πτεριδόφυτο είδος που μοιάζει με μικρό φοίνικα. Έχει πράσινα πτεροειδή φύλλα και ισχυρό, κεντρικό κορμό. Αναπτύσσεται πολύ αργά και πωλείται ανάλογα με το βάρος του.

Αναπτύσσεται σε ηλιόλουστες και ημισκιασμένες, προστατευμένες από τους παγετούς θέσεις σε ξηρά εδάφη.

Φυτεύεται σε συνθέσεις με φοινικοειδή, βραχόκηπους και γλάστρες. Κατάλληλο και για παραθαλάσσιες φυτεύσεις. Πολλαπλασιάζεται με μοσχεύματα στελεχών.

Η ελάχιστη θερμοκρασία αντοχής της ποικιλίας είναι οι -5 βαθμοί °C και το μέγιστο ύψος της φτάνει τα τρία μ.

Κοστολόγιο Φυτών και εργατικών

Φτάσαμε λοιπόν και στο τελευταίο κεφάλαιο της μελέτης μας το οποίο όπως ορίζει και ο τίτλος αφορά το κόστος της υλοποίησης της μελέτης .

Ξεκινώντας με τα φυτά θα καταγράψουμε ένα προς ένα τα φυτά τα οποία επιλέξαμε για φύτευση άρα και για αγορά.

Στην συνέχεια και αφού μιλήσουμε με κάποια ιδιωτικά φυτώρια τα οποία έχουν τα φυτά που χρειαζόμαστε θα ενημερωθούμε για την τιμή πώλησης τους και έπειτα αφού υπολογίσουμε το σύνολο των φυταρίων που θα χρειαστούμε από το κάθε είδος θα ονομάσουμε την τιμή των φυτών που θα αγοράσουμε.

Φυτά	Τιμή μονάδας	Αριθμός φυτών που χρειαζόμαστε	Σύνολο
Λαντάνες	2 €	6	12 €
Ιβίσκοι	2 €	8	16 €
Αγγελικές	3 €	6	18 €
Αγγελικές νάνες	2,5 €	85	212 €
Ρυγχοσπερμο	3 €	6	18 €
Κρασούλες	3 €	4	12 €
Σχίνο	2 €	2	4 €
Σπάρτο	3 €	2	6 €
Σολάνο	1,5 €	4	6 €
Κάσιες	3 €	6	18 €
Πικροδάφνες	1,5 €	6	9 €
Στρελίτζια	10 €	8	80 €
Αλόες	5 €	6	30 €
Πολύγαλα	3 €	4	12 €
Λεβαντίνες	1 €	160	160 €
Τελικό σύνολο			613 €

Σε ότι αφορά τα εργατικά τα οποία θα χρειαστεί ο ιδιοκτήτης Δήμος για την εφαρμογή της μελέτης αλλά και για την μετέπειτα συντήρηση του χώρου τα πράγματα είναι πιο απλά γιατί το έργο το έχει αναλάβει Δήμος και όχι ιδιώτης οπότε ο Δήμος απασχολεί ήδη το απαραίτητο εργατικό δυναμικό για την εφαρμογή της μελέτης αλλά και για την συντήρηση της μετά.

Σε αυτό το σημείο της μελέτης θα παρουσιαστούν κάποιες χαρακτηριστικές φωτογραφίες του χώρου όπως ήταν πριν την υλοποίηση της μελέτης και όπως «έγινε» μετά από αυτήν με την βοήθεια φωτορεαλιστικού προγράμματος

Απεικόνιση φωτογραφιών της προβλήτας στην τωρινή τους μορφή και στην μελλοντική τους μορφή μετά την υλοποίηση της μελέτης.

Πριν

μετά

Πριν

μετά

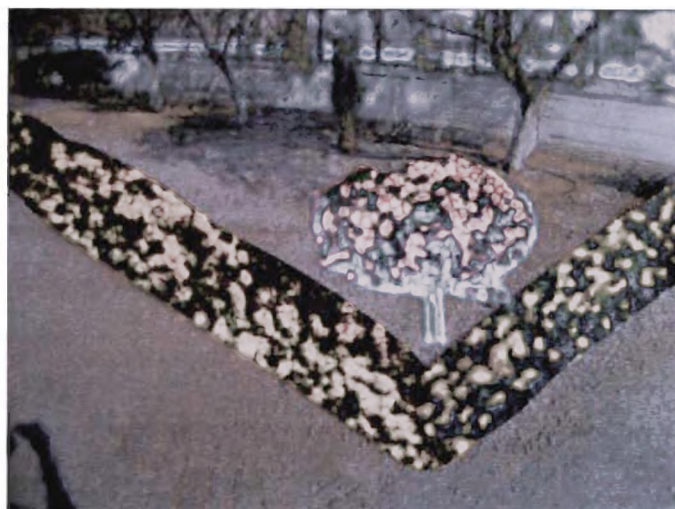
Πριν

μετά

Πριν

μετά

Πριν

μετά

Πριν

μετά

Πριν

μετά

Πριν

μετά

Πριν

μετά

Επίλογος

Από όλα τα φυτά και τις ποικιλίες τους που αναφέρθηκαν παραπάνω κάποια επιλέχθηκαν για φύτευση. Δυστυχώς η έλλειψη περισσότερου χώρου στάθηκε τροχοπέδη και μας στέρησε την χαρά να τοποθετήσουμε περισσότερα φυτά.

Παρόλα αυτά επετεύχθη να χωρέσει με καλαισθησία ένας αρκετά μεγάλος αριθμός φυτών τα οποία δύναται να προσδώσουν ζωντάνια και χρώμα στον χώρο.

Στις εικονικές φωτογραφίες που απεικονίζουν τον χώρο , μετά την εφαρμογή στην πράξη της μελέτης θα παρατηρήσουμε έναν αριθμό φυτών ο οποίος όμως είναι μόνο ένα μέρος του συνολικού αριθμού φυτών που θα χρησιμοποιηθούν.

Αναλυτικά στις φωτογραφίες φαίνονται τα εξής φυτά:

Λεβαντίνες των ποικιλιών **santolina pinnata 'pinnata'** καθώς και **santolina chamaecyparissus**.

Πικροδάφνες των ποικιλιών **Nerium oleander** και **nerium oleander splenders**.

Ιβίσκοι της ποικιλίας **Hibiscus syriacus roseus plenus**.

Λαντάνες των ποικιλιών **Landana camara** και **landana camara spreading sunset**.

Σπάρτο της ποικιλίας **Spartum junceum**.

Κάσσια της ποικιλίας **Senna corymbosa**.

Πολύγαλας της ποικιλίας **Polygala myrtifolia**.

Και τελειώνοντας αγγελική της ποικιλίας **Pittosporum tobira**.

Ιδέες και συμβουλές που φάνηκαν πολύ χρήσιμες σε ότι αφορά την διαμόρφωση και την διακόσμηση του χώρου και βοήθησαν πολύ στην ολοκλήρωση της μελέτης πάρθηκαν από:

Τα βιβλία

«Άνθη και διακόσμηση» . Καθηγητή Νικολάου Α. Κανταρτζή.

«Μικροί κήποι και ιδέες για την διακόσμηση τους» . Neumann & Gödel Verlagsgesellschaft mbH

Επίσης χρήσιμο στον ίδιο τομέα φάνηκε το τεύχος νούμερο 15 του μηνιαίου περιοδικού “Φυτά και σπίτι, κήποι 4 εποχές”

Οι πληροφορίες που αφορούν τα φυτά και ότι έχει να κάνει με της αντοχές τους , τις προτιμήσεις τους και την εποχή ανθοφορίας τους πάρθηκαν από το Internet και συγκεκριμένα στις διευθύνσεις

www.garden.guide.gr

www.flownet.gr

www.wikipedia.gr

Τέλος χρησιμοποιήθηκε και το βιβλίο «Οδηγός ανθοκομίας , λουλούδια του κήπου» . Καθηγητή Νικολάου Α. Κανταρτζή.